

Memoriał o rybactwie

Skuteczność działań w ochronie środowiska naturalnego wymaga instrumentów prawnych w postaci pakietu ustaw dotyczących: ochrony środowiska przyrodniczego, prawa wodnego, lasów, łowiectwa, prawa geologicznego i górnictwa, oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska. Polska Partia Zielonych Zarząd Regionu Suwalszczyzna przelała do marszałka Sejmu RP opracowanie: „Obiektywne uwarunkowania funkcjonowania rybactwa śródlądowego w Polsce”.

Autorzy zwracają uwagę, że Polska jest krajem europejskim o najniższych zasobach słodkiej wody na jednego mieszkańca. „Zasoby te są identyczne — porównują — jak dla Egiptu, uznawane — za kraj półpustynny”. Rybactwo śródlądowe stanowi margines działalności gospodarczej. Bezkarnosć wykazują kłusownicy. W okresie tarła wyruszają na połowy całe wioski nadjeziorne. Kłusują pletwonurkowie i brygady porażające ryby prądem elektrycznym. W woj. suwalskim powodują straty szacowane na tysiąc ton ryb wartości 10 mld. złotych. Straty w wyniku kradzieży sprzętu sięgają pięciuset milionów. Trudno wyliczyć straty w narybku i ograniczeniu naturalnego rozrodu gatunkowego.

„Zieloni” przestrzegają przed wydawaniem uprawnień do rybactwa jeziorowego samorządom terytorialnym, spółkom i wspólnotom wiejskim. Samorządy są łase na ogromne zyski. Żywiołowe odłowy spowodują spustoszenie ichtiofauny. Użytkownicy jezior powinni posiadać materiał zarybieniowy. (lan)

Ratunek w funduszach celowych?

Suwała Izba Skarbowa dysponuje wynikiem kontroli przedsiębiorstw przeprowadzoną na wiosnę tego roku. I tak Zakłady Rybne w Giżycku za pośrednictwem funduszu socjalnego wypłaciły pracownikom prawie 22 mln zł, POM w Augustowie ok. 56 mln zł, a Mazurska Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Augustowie ponad 978 mln zł. Natomiast z zakładowego funduszu mieszkaniowego skorzystały Zakłady Części Samochodowych w Węgorzewie — ponad 65 mln zł i Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego w Elku, które z „mieszkańców” wydała na place bagatela grubo ponad 3 mld zł. Ucieczka przed popiwkiem nastąpiła pod koniec 1990 r., kiedy zamykano roczny bilans.

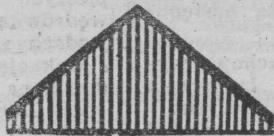
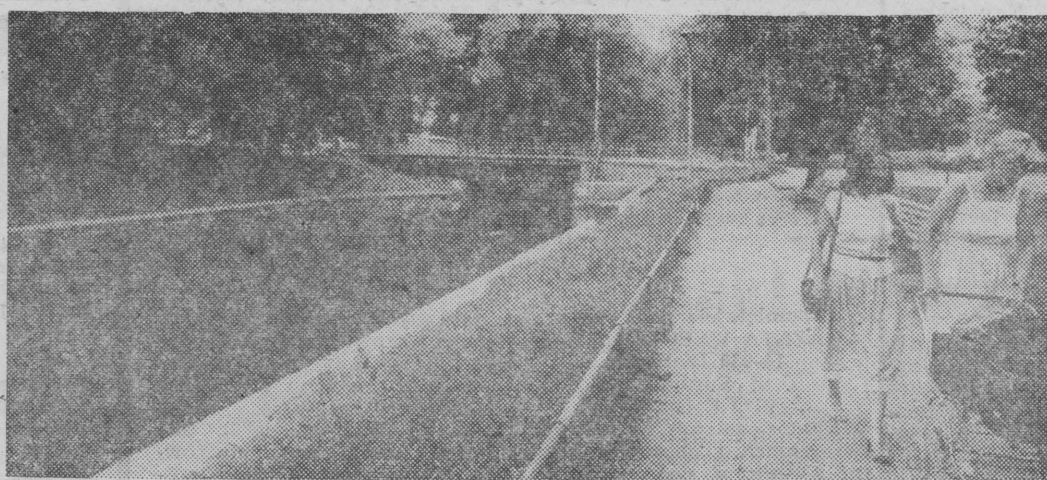
Po wystąpieniach Izby Skarbowej MWTP w Augustowie zapłaciła wszystkie zobowiązania bez szemrania. WPPM w Elku czeka na rozwój sytuacji i ma zamiar zaskarżyć decyzję do Sądu Administracyjnego. Co z tego wyniknie, nie wiadomo. Tłumaczy się tym, że przedsiębiorstwo ma prawo do przekazania pieniędzy pochodzących z zysku na fundusze celowe, a co z nimi

dzieje się dalej to już sprawa regulaminów. W owym przedsiębiorstwie każdy z pracowników dostał po 1,4 mln zł. Można to nazwać pożyczką. Jak komu wygodnie.

Kontrolerzy odkryli jeszcze coś innego. W Elckim Przedsiębiorstwie Budowlanym, w Żegludzie Mazurskiej w Giżycku i Zakładach Części Samochodowych w Węgorzewie spore sumy z zysku tra-

fiły na konto organizacji związkowych. Ktoś inny i przy innej okazji ustalił, że w EPB wszyscy pracownicy otrzymali po 800 tys. zł. Do podziału było 340 mln zł.

W tym roku — twierdzą w Izbie Skarbowej — zjawisko omijania niewygodnych przepisów (dla przedsiębiorstw, nie dla budżetu) powinno mieć ograniczony zasięg. Po prostu będą mniejsze zyski. (m)

Giżycko — aleja spacerowa nad Kanalem Łuczajskim.

Fot. K. ŚWIDERSKI

W AUGUSTOWIE, u zbiegu ul. 1 Maja i 29 Listopada, w cieniu parkowych drzew, znajduje się zespół klasycystycznych budynków tzw. Starej Poczty, zbudowanych ok. 1830 roku według projektu Henryka Marconiego. Strone dachy tych budowli były ongiś kryte gontem, teraz pokryte są czerwoną dachówką. Na zalepczu znajdowały się stajnie na 16 koni. Obsługiwały one ekstrapocztę na trasie Augustów—Warszawa (256 km), którą pokonywały w ciągu 30 godzin oraz pocztę kurierską, szybszą od poprzedniej o 10 godzin. Dodajmy, iż dzisiaj pociąg pociąg pokonuje tę odległość aż w 10 godzin!

Podczas działań wojennych, w 1944 r., Stara Poczta została niemal doszczętnie zniszczona. Została ona jednak odbudowana w latach 1958—62 i przeznaczona na Hotel Turystyczny, była jednocześnie siedzibą Powiatowego Ośrodka Sportu i Turystyki i Po-

wiatowego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki. Z czasem gospodarzem obiektu stał się Ośrodek Sportu i Rekreacji. W 1970 r. rajcy miejscy podjęli decyzję o przekazaniu tego zabytkowego zespołu na cele oświatowo-kul-

Muzykalna STARA POCZTA

turalne, przenosząc tu Szkołę Muzyczną I stopnia oraz Miejską Bibliotekę Publiczną.

De augustowski Szkoła Muzyczna uczeźcza co roku 180 uczniów, nad którymi pieczę dydaktyczną sprawuje 18 nauczycieli, w większości z wyższym wykształceniem muzycznym. Dyrektorem szkoły jest mgr ANDRZEJ RZĄCA. Szkoła prowadzi 6-letni kurs nauczania — dla uczniów młodszych, od lat 12-tu, oraz 4-letni kurs dla młodzieży starszej. Dysponuje ona 10 salami i salą koncertową na 150 miejsc miesz-

cząca się w budynku frontowym. Jeden z dwóch budynków bocznych zajmuje Biblioteka Miejska, która jednak niebawem przeniesie się do własnego, będącego na ukończeniu, budynku przy ul. Hożej. Dzięki temu Szkoła Muzyczna będzie mogła przyjąć znacznie więcej uczniów niż dotychczas. Zapotrzebowanie na naukę muzyki jest bowiem duże.

Lwia część uczniów pochodzi z Augustowa, niemniej spora ich gromadka dojeżdża nawet z odległych od Augustowa miejscowości, na przykład z Bargłowa, Sejnu, z Piaskiej, Rajgrodu, a nawet Dąbrowy Białostockiej.

W ramach prac zespołowych istnieje przy szkole chór, zespół smyczkowy, zespół kameralny i szkolna orkiestra. Instrumenty uczniom zapewnia szkoła. Jej dumą jest bardzo wartościowy — wspólnie odrestaurowany przez Mieczysława Tomczaka z Białegostoku — fortepian wyprodukowany w 1867 roku przez znaną niemiecką firmę Juliusa Blüthnera. Pierwsze egzemplarze fortepianów z tej firmy znajdują się obecnie w Paryżu, Wiedniu, Amsterdamie i w australijskim Melbourne. (s-m)

Oddział Okręgu Polskiego Związku Niewidomych (Stowarzyszenia Wyższej Użyteczności) w Suwałkach skupia 1100 członków. Około 60 proc. z nich to emeryci.

Zarząd PZN, którym kieruje Andrzej Dąbrowski, stara się młodym zapewnić odpowiednią pracę, która pozwoli im na życiową stabilizację. Z zatrudnieniem ludzi niepełno-

Niewidomi potrzebują pomocy

sprawnych są kłopoty, gdyż upada spóldzielczość inwalidzka.

Szczególną troską PZN otacza chore dzieci. Przebywały one w czerwcu br. wraz ze swoimi rówieśnikami z woj. gdańskiego na wspólnym rehabilitacyjnym turnusie w Gawrych Rudzie. Ich rodzice uczyli się pod okiem doświadczonych specjalistów (m.in. instruktora „widzenia”) trudnej sztuki opiekowania się niewidomymi pociechami oraz tego, jak wykorzystać resztę ich wzroku w codziennym życiu.

Natomiast młodzież uczestniczyła w różnych imprezach turystycznych i sportowych, konkursie recytatorskim i turnieju szachowym. Niewidomi mają też szansę odpoczynku urlopowego na wczasach w Muszynie i Ustroniu. Ostatnio członkowie PZN uczestniczyli w spływie kajakowym na Czarną Hańczę.

Sytuacja finansowa Związku Niewidomych

jest trudna. W tym roku z powodu braku funduszy nie udzielono zapomóg. Gminne ośrodki pomocy społecznej w miarę możliwości dają pożyczki, aby zaopatrzyć ludzi poszkodowanych przez los w odpowiedni sprzęt rehabilitacyjny. Dotychczas pomocy finansowej PZN udzielił Bank Spółdzielczy w Augustowie i Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w Olecku. Niewidomi szukają mecenasów i sponsorów, aby poprawić swoją sytuację materialną i zdrowotną.

(ges)

POMOC SPOŁECZNA — co to takiego?

Nie każdy z nas wie, co kryje się za terminem — POMOC SPOŁECZNA. Odpowiedzi na to pytanie udziela ustawa, w której czytamy: Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia.

Zasady udzielania pomocy społecznej reguluje Ustawa z 29.XI.90 r., która mówi, że prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje osobom, które nie mają żadnych źródeł utrzymania lub ich dochód na osobę w rodzinie nie przekracza najniższej emerytury — aktualnie 595 tys. zł.

W ustawie zapisano znamiennej rzeczą, nie ujętą w poprzedniej ustawie — otóż osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są zobowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu swej trudnej sytuacji życiowej.

Jak z realizacją ustawy radzą sobie w Grajewie? Informuje kierownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej — Teresa Kalinowska-Kakareko.

Ośrodek obejmuje swoją działalnością region miasta, które obecnie liczy ponad 22 tys. mieszkańców. W Ośrodku zatrudnionych jest 10 pracowników, w tym prawnik. Działalność terenową prowadzi siedmiu pracowników socjalnych, realizując zadania zlecone przez administrację rządową oraz zadania własne wynikające z potrzeb mieszkańców miasta.

W roku bieżącym środki z budżetu UM przeznaczone na te cele wynoszą 1 mld 52 mln zł, w tym środki z Wojewódzkiego Zespołu Pomocy Społecznej w Łomży — 837 mln na zadania zlecone, oraz środki z budżetu miasta — 215 mln zł, na zadania własne. Najszerzej stosowaną formą pomocy (obejmującą największą grupę rodzin) jest pomoc finansowa na wydatki mieszkaniowe. W I półroczu br. z tej formy pomocy skorzystało 413 najuboższych rodzin a kwota przeznaczona na ten cel wyniosła 216 mln zł. Ponadto wypłacane są zasiłki stałe, okresowe i jednorazowe. Z tych form pomocy skorzystało w I półroczu — 516 osób. Realizowana jest również pomoc komatantom, oraz świadczone są usługi opiekuńcze przez siostry PCK i opiekunki PKPS. Pomoc finansowa jest pomocą wymierną. Ludziom starszym i inwalidom świadczy się pomoc prawną i psychologiczną. Owocuje to załatwianiem świadczeń rentowych, emerytalnych czy alimentacyjnych. Prawnik przyjmuje w Ośrodku ul. Komunalna 6 w każdy poniedziałek, wtorek i środę, w godz. 7—10.

J. SARNACKI

PS. W tym samym budynku mieści się również Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Zajmuje się on pomocą dla mieszkańców wsi.

Amerikanie w Łomży

Na zaproszenie Komitetu Zakładowego Prac. Ośw. i Wych. NSZZ Solidarność goszczą w Łomży przedstawiciele American Federation of Teachers — Thomas Chester i Julie Bifaro. Prowadzą oni kurs angielskiego dla grupy nauczycieli z Łomżyńskiego. Spotkali się też ze związkowcami i kuratorium oświaty i wychowania. (wik)

Warto wiedzieć, że...

...w Wigierskim Parku Narodowym występują 794 gatunki roślin naczyniowych, spośród których ponad czterdzieści podlegają ścisłej ochronie gatunkowej. Najliczniejszymi gatunkami są m.in. wawrzynek wilczelyko, widłak jałowcowaty, lilia złotogłów, sasanka, tajeża, orlik pospolity i rosiczka okrągłolistna. (jc)